

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecătorul: S. Stratan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Î N C H E I E R E

10 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gherasi Oleg,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gherasi Oleg
împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu
privire la contestarea actului administrativ, obligarea efectuării anchetei de serviciu și
repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 14 noiembrie 2016, Gherasi Oleg a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne (în continuare MAI) cu privire la
contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 02 septembrie 2016, a adresat
o plângere MAI prin care a comunicat despre faptul că mama sa, Gherasi Agafia are
în proprietate o locuință situată pe bd. xxxx, xxxx, care se află în stare avariată și
necesită conform Raportului de expertiză tehnică nr.xxxxxxxxxx, consolidare.

Menționează că pentru consolidarea locuinței este necesar de certificatul de
urbanism, iar pentru obținerea acestuia era indispensabil acordul autentificat notarial
al vecinilor.

Pentru remedierea situației s-a adresat către Inspectoratul de Poliție, însă ca
rezultat în privința lui a fost întocmit un proces-verbal, care a fost anulat de către
comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani. Ulterior, a fost întocmit un

proces-verbal pe act de huliganism, care a fost declarat nul de către instanța de judecată.

Susține reclamantul că procesele-verbale cu privire la contravenție au fost întocmite în mod abuziv și ilegal de către colaboratorii de poliție, fapt prin ce i-a fost lezat dreptul la respectul onoarei și demnității.

La 02 septembrie 2016, a transmis un demers către MAI, la care a recepționat răspunsul nr. G-652/16 din 12 octombrie 2016, pe care îl consideră formal, deoarece acesta nu este bazat pe faptele invocate în plângerea sa.

Gherasi Oleg solicită, constatarea ilegalității răspunsului MAI nr. G-652/16 din 12 octombrie 2016 și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Prin cererea din 18 septembrie 2017, reclamantul a concretizat cerințele, înaintând pretenții împotriva MAI și Inspectoratului General al Poliției (în continuare IGP), solicitând constatarea ilegalității răspunsului MAI nr. G-652/16 din 12 octombrie 2016, obligarea pârâților să desfășoare ancheta repetată pe toate faptele expuse în petiția din 02 septembrie 2016 și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei (f.d. 36).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 septembrie 2017, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 septembrie 2017, Gherasi Oleg a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Gherasi Oleg și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 septembrie 2017.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic litigios, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin.

Astfel, instanța de apel a reiterat că prin răspunsul contestat de către reclamantul-apelant, autoritatea publică emitentă i-a comunicat acestuia rezultatul examinării demersului său în modul în care a considerat necesar, pe când în temeiul legii, instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, iar petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens după dorința personală.

Totodată, cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea pârâților să desfășoare ancheta repetată pe toate faptele expuse în petiția din 02 septembrie 2016, instanța a constatat lipsa temeiului de a obliga autoritățile publice emitente la restabilirea drepturilor reclamantului pretins a fi lezate.

La 12 martie 2018, Gherasi Oleg a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În acest sens, recurentul a indicat că instanțele de judecată nu au luat în considerație că răspunsul contestat în pricină este unul formal, deoarece nu este bazat pe faptele invocate în plângere, ceea ce contravine prevederilor Legii cu privire la petiționare.

La fel, a relatat că instanțele de judecată au lăsat fără apreciere constatările stabilite de către comisia administrativă a Preturii sectorului Buiucani și Judecătoria Buiucani mun. Chișinău în privința ilegalităților pe care le conțineau procesele-verbale cu privire la contravențiile întocmite în privința sa de către colaboratorii poliției.

La 23 aprilie 2018, MAI a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Gherasi Oleg, ca fiind inadmisibil. (f.d 107-110)

La 27 aprilie 2018, IGP a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Gherasi Oleg, ca fiind inadmisibil. (f.d 113-116)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 07 decembrie 2017, a fost expediată participanților la proces la 17 ianuarie 2017, sub nr. 519 (f.d. 95), însă confirmare privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat de către Gherasi Oleg la 12 martie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Gherasi Oleg în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost

judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un

recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gherasi Oleg este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gherasi Oleg, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Gherasi Oleg, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean